

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

O ante M

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

hoc est, dicitur nihil esse melius quam parca & continenter do-

moderatus enim fere est, ac minus valetudini officians.

Quod si am, diminutivum. [Lagunaga]. Gall. Petites herbes bonnes à manger. Ital. Oly herba da mangiare. Germ. Ein freutin. Hisp. Leontica. Pol. Kozłowa. Vng. Parvika. An. A little herb apt to grow in shade. Horat. 2. Serm. Satyr. 6. Vnsta satis pingui potantur oluscula lardo. Cic. Att. lib. 6. Lancibus & splendidi-ssimis candidis olusculis nos soles pascere. Iuven. Satyr. 11. Cuius parvo quæ legerat hostio, ipse focus brevisbus ponebat oluscula: quæ nunc Squalidus in magna fastidit compede lectum.

Quod si, penult. corr. a. i. Qui olera colit, hortulanus. [Lagunaga]. Gall. Jardinier, vendeur d'herbes bonnes à manger. Ital. Hortolano. Germ. Ein Garten. Belg. Ein bevrinter. Hisp. Hortelano de la huerta. Pol. Ogródnik. Vng. Kertész. Ang. A gardener or seller of herbs. Similiter olitor, [Lagunaga]. qui olera vendit. Colum. lib. 10. cap. 1. Ipse ferens olitor diducta ponderet qualos. Cic. ad Tonan. lib. 16. Sic olitorem ipsum commovebis. Horat. 1. Epistol. 19. ad inum, Traxerit, aut olitoris aget mercede cubiliam.

Quod si, a. um. Quod ad olera pertinet: [Lagunaga]. Gall. Appartenance à herbes. Ital. Pertinente a herbe. Germ. Das zu dem traute gehört. Hisp. Pertinente a ortaliça. Pol. Kapuś. Vng. Parvika. Ang. Something to herbes. Jus, Forum olitorum, ubi venduntur olera. Horti olitorii, & Oleria olitoria: hoc est, oleria hortorum. Plinius lib. 19. ca. 18. Est lactuce genus ad hoc latu caulis, ut oleria olitoria ex his factitari prodiderunt.

Oleraceus, adjectivum, ut Oleraceus frutex: hoc est, herba oleum modo fruticans. Nam etiã olera fruticare affirmat Theophrastus, quæ ipse δειφύλαξον, appellat voce composita δειφύλαξον, hoc est, ex arbore & olera: nos fruticans a olera vocamus. Aut etiam Oleraceum fruticem intelligere possumus, qui oleria similis est. Plin. lib. 26. cap. 8. Eadem præter hæc hypericon, quam alii Chamepityn, alii Corion appellant, a olerio frutice, tenet, cubitali.

Olerium, pen. prod. [Germ. Ein groß Hopfen geschlecht. Iven. olem de hopfer den samen Petroselinum Nau. dos nemem.] una dictio composita, herba est quam Græci Hippofelinum, in provinciis vocant: ita dicta à colore foliorum, quod folia habeat folioformia: propter quod Columella, Pullum olus appellat. Antæ oleria (namque) pulla dixit. Vide Plin. lib. 19. cap. 2.

Olyra, [Lagunaga]. Pol. Kozłowa. Vn. Koz.] Frugis genus est quod teste Plinio à Latinis Siligo dicitur, olim etiam à Gallis Arina. Spem habet semper erectam, neque rubigini obnoxiam, quando candido, levi, & multipliciter tunicato. Columella tritici vim esse ait: & quanvis candore præstet, pondere tamen inferius esse. Idem autor est tritico omne uliginoso in loco terra satiore to olyram degenerate.

O ante M.

O.M. in notis antiquorum, optimum, maximum. O.M. omnium.

OMA omnia. O.M.S. omnibus. O.M.V. omnibus vivis fecit.

Omalum, pen. prod. a. f. [Lagunaga]. Gall. La panche ou le pain boyau. Ital. budel largo, budel geniale. Germ. Ein großer Darm. Hisp. Omalum en la barriga. Pol. Piek si uli. Vng. órek bel. Ang. A stomachic.] Est pinguis atque crassius intestinum, quod omnium bubulum esse credunt: apud veteres in mensarum deliciis habuit. Horatius secundo Serm. Satyra 5. seu pingui tunc omaso, Plinius libro 8. capite 43. de bubus: Socium enim laboris agrique culturae habemus. Hoc animal tantæ æquæ piores curæ, ut sit inter exempla damnata à populo Romano, qui concubino prociaci rure omasum edisse se negant, acciderit boyem, ætiam, in exilium, tanquam colono suo intercipio.

Ombra, [Lagunaga]. Gemmæ species, quam nonnulli Notiam vocant: quæ cum imbribus & fulminibus fertur in terram de-derit, quemadmodum Ceraunia & Brontia: eundemque effectum habere quem Brontia narratur, autor Plin. lib. ultimo, cap. 19.

Omen, [Lagunaga]. a. i. Augurium quod sit ore, quasi Oremen, inquit fides. Vano tam ob causam omē ab antiquis dictam esse ait, lib. 1. de lingua Latina. [Lagunaga]. Gall. Non ou mal encontre. Ital. Augurio. German. Das ist ein gutes wort en oder anders weiser nimpf. Venetianum giat oder vngiat ja weiffagen. Hispan. Augurio. Polon. Omen. Vng. Jelen. Angl. Good luck or evil luck which is gathered by the word of any man.] Est enim rei futuræ conuatiatio ori hominis inscientis, immo tamen id nomine procurante. Cic. 1. de Divin. Neque saltem deorum voces Pythagorei observaverunt, sed etiam hominum, quæ vocant Omnia: quæ majores nostri, quia vane credunt, idcirco omnibus rebus agendis, Quod bonum, futurum, felix, fortunatumque esset, præstabatur. Et tam de malo quam de bono dicitur. De bono, Liv. lib. 1. Dextra Her-

cules data accipere se omen, impleturumque fata, ara condita ac dicata ait. De malo, Virgil. 2. Aencid., quod di prius omen in ipsum convertant. Dicimus venisse, Accipere omen, Accipere in omen terronis, victoriz, & similia: & Conspicere omen in aliquem.

O mi notus, m. f. Qui verbo & oratione malū portendit. [Lagunaga]. Plin. Epist. 14. lib. 3. Notabilis, atque etiam (ut exitus docuit) ominosa res accidit quod est, malum omen portendens. Gell. lib. 13. cap. 14. Montem istum excluderant quasi avibus obicentis ominosum.

O mi not, penult. correp. aris, d. p. Auspicio, omen capio. [Lagunaga]. Gall. Prendre ou pronostiquer bien ou mal encontre. Ital. Prendere la parole augurio. German. Iosin i im verdichtung oder toffreichem abnehmen. Hisp. Tomar augurio, augurar de mala palabra. Pol. Wskazy, praktykować się albo dobrać. Vng. Ibsen-dő. Ang. To esse vna shall happen, so speake a thing luckie or yn luckie.] Plin. lib. 18. cap. 2. Cur enim primum anni incipientia diem lais precationibus invicem faustū ominamur? & quæ, Curtius: In illo periculo Macedones ominati esse videbantur, Hinc abominor, de quo supra.

O mi no, as, Antiqui dicebant. Pomp. Ita sit & tibi bene, qui re-

de ominas. O mi notor, oris, m. t. Qui omen capio, qui ominatur. [Lagunaga]. Gall. Disputer ou pronostiquer de bon ou mal encontre. Ital. Chi predice buona ventura a crisi. Germ. Ein leser den fainstigen güttes oder vngüttes i der auß den toffreichen eto no abumpe vnd weiffagt. Hisp. El que toma augurio. Pol. Wskazy. Vngar. Ibsen-dő. Ang. A speaker or guesser of things as to come luckie or yn luckie.] Plaut. in Amph. Ob istuc omen ominator capies quod te concedet.

Omentum, a. n. Membrana tenuis & pinguis, qua integuntur ventris inferioris partes. [Lagunaga]. Gall. Une peau grasse qui couvre le intestins, la cœcité. Ital. Lente di grasso che copre il ventre. Germ. Das netz in dem das erogwand net. Hisp. El redano de la tripa. Polon. blanka, która okrywa most prosty. Vngar. Bel lantona. Angl. The case or skin which covereth the bowels.] Petrus Satyr. 2. Tot tibi quam in flammis juniceum omenta liquefant. Constat autem omentum ex duabus tunicis à peritonæo ortis, dētis & subtilibus sibiipsis incumben-ribus, quamplurimis vero arteriis & venis, & pinguedine non pauca, ut ventericolum, cujus fundo insidet, & veluti inermat id est, supernat, (unde & à Græcis nomen accepit) fovetque innatumque calorem per inediam tueatur. Longissime protenditur in omnia intestina, ut eorum concoctiones, quæ imbeciles sunt, adjuvet. Homini inter animalia longè maximum est, ut quod ad ipsum usque os pubis extendatur. Autor Galen. lib. 4. de usu part. & 6. Anat. adminit. Macrobius in Saturniis Omentum potuit pro membranis cerebri am- bidentibus, quas Græci μωσφωσ vocant. Cerebrum (inquit) quod tactu suo hominem vel torquet, v. l. frequenter interit non suo sensu, sed velutis sui id est, omē, huc importat dolorem. O mentium, a. tum, Quod est pingui omento factum, [Lagunaga]. Apicius. Istita omentata, pulpam concisam teras.

Omitto, is, a. t. ex Ob & Mitto, abjecto b. Rem aliquam penitus dimitto, relinquo, ac prætereo. [Lagunaga]. Gall. Omettre, laisser, laisser. Ital. Lasciar da canto, lasciar. Germ. Auflassen, vordasssen, Seyn lassen vnd fargessen. Belg. Bistaten Hispan. Dejar de hacer. Pol. Opuścić, zanieść, wami. Vng. Elbagiam. Ang. To cease, to lett passe.] Terent. in Adelph. Nunc si hoc omitram, actum agam. Horat. lib. 1. Epist. 1. Quod petiit, spernit, repetit quod nuper omisit. Hæc tamen differentia non est perpetua. Legitur enim Omittere etiam pro Intermittere, & in aliud tempus differre. Idem de Arte. Pleraque differat, & præseas in tempus omittat.

Omissus, a. um, participiū. [Lagunaga]. Gall. Laisser. Ital. Lasciato da canto, lasciato da parte, lasciato da banda. Germ. Stossen. Hisp. Dejado. Polon. Niesłowi. Vngar. el hagyat. Ang. Letten pass, omitted.] Migrat tamen in nomen, & accipitur pro negligente, languido, ac remisso. Terent. in Heaut. Vbi te vidi animo esse omissō. Hæc contrarium est Attentus, [Lagunaga]. ut apud eundem: Attentiores ad rem sumus omnes. Omissior ad te, Dicitur qui lucrum negligit, neque sollicitus est de acquirendis divitiis. Terentius in Adelph. At enim metuas, ne ab re sint tamen Omissiores paulo.

Omnis, & hoc omne, om. i. Univerſus, totus. [Lagunaga]. Gall. Tout. Ital. Ogni, vno, o tutto. Ger. Ein jeder, alles. Hisp. Todo. Pol. Wszystko, każdy. Vn. Minden. Ang. All.] Distributiva dictio, eadē vim habet in utroque numero. Omnis enim homo, significat idē quod Omnes homines. Cic. pro Rosc. Amer. Nō omniæ frugē nq; arborem, in omni agro reperire posses. Plin. lib. 12. c. 3. de malo Allycia: Arbor ipsa omnibus hominibus utilis est, aliis cadentibus, aliis matureſcentibus, aliis vero subnaſcentibus. & Omne genus, & omnis generis, pro eodem. Varro de Re rust. cap. 29. Seminaria omne genus ut ſerantur. Liv. 7. bell. Pun. Merita

Pan. Merita inde sua in duces Carthaginicenses commemoravit avaritiam contra eorum, superbiamque, & omnis generis injurias in se, atque populares. ¶ Omnis cum genitivo Livius 1. bell. Maced. Macedonum ferè omnibus & quibusdam Andritorum, ut manerent, persuasit. ¶ Differt tamen Omnis à Toto, quòd omnis ad numerum refertur, Totus ad quantitatem. Totum dicimus corpus aliquod integrum: ut Tota domus, Omnis, de universis numero distinctis: ut, Omnis grex. Confunduntur tamen plerumque. Cic. pro Quint. Vique dum inveniretur, qua ratione res ab usitata ratione recederet, & in hoc singulare iudicium causa omnis excluderetur id est, tota. **O**mnino, adverbium, profusè, planè. [wawndis, wawndis, wawndis, Gal. Totalement, entierement. Ital. Al tutto. Germ. Omnitig, gah und gar. Belg. Obteenit. Hisp. De todo punto. Pol. Promiedu kassa. Vng. Mindemelbi, szava. Ang. Throughly, persuelis.] Vnde apud Iureconf. Omnino recessisse dicitur is, qui recessit animo permittandi domicilium. ¶ Ponitur aliquando pro Etiam. Cic. ad Nigidium lib. 4. Perfeceratque fortuna, nequid tale scribere possem, aut omnino cogitare. Idem pro Quintio: Mibi perdifficile esse dicebam contra tales oratores non modò tantam causam perorare, sed omnino verbum facere conari id est, sed etiam. ¶ Accipitur etiam omnino aliquando pro tantummodo. Cic. pro Cluentio: Quinq; omnino fuerunt, qui illum vestrum innocentem Oppianicum absolvent. Cæsar lib. 1. de bello Gall. Erant omnino itinera duo quibus domo exire possent.

Omnif. Anus, [Vng. Mindeln enklid.] Apuleius Florid. lib. 3. Sed enim philosophi ratio & oratio tempore iugis est, & audita venerabilis, & intellectu utilis, & modo omniscana.

Omnif. iam, adverbium, Omnibus modis, sive omnis generis. [wawndis, Gal. En toutes manieres. Ital. A ogni guisa. Germ. In allen Belg. Wintz fardit. Hisp. En todas maneras. Pol. Wszylyakom sposobem. Vng. Mindel kappes. Ang. Many ways, manifoldly.] Gell. lib. 12. ca. 13. Quum verò omnes terras omnifariam, & undique verè circumducat, nihil extra eum est.

Omnif. illis dicitur, sicut Plinius: quo Suetonius utitur: quòd etiam Erasimus annotavit.

Omnif. fer. ra, um, Omnia ferens. [wawndis, Gal. Portant toutes choses. Ital. Che produce ogni cosa. Germ. Alles tragend. Hispan. El que trae todas cosas. Polon. Wszylyk sposobem. Vng. Minden termentis. Ang. That beareth or bringeth all things.] Ovid. 2. Metam. Sustulit, omniferos collo tenuis arida vultus.

Omnif. formis, [wawndis, Gal. Vng. Mindeln formain, mindeln felis.] Apuleius in Hermetis Atlepio: Horum unumque vel princeps est, quem wawndis, vel omniformem vocant, qui diversis speciebus diversas formas f. c. i.

Omnif. solis, na, num, pen. corr. Ex omni genere. [wawndis, wawndis, Gal. De toutes sortes. Ital. Di ogni sorte. Germ. Alle in altesen hand oder gatung. Hispan. De todas generas, y todas maneras. Pol. Wszylyki. Vng. Minden nembeli vala. Angl. Of all species.] Virg. lib. 8. Aen. Omnigenumq; deum monstra, & latrator Anubis. Lucr. lib. 2. E. quib. omnigenos gignit, variatq; colores.

Omnif. modis, a, um, pen. corr. Omnium modorum. [wawndis, Gal. De toutes manieres. Ita. Vario, e ogni maniera. Germ. Alle tey wess und wass. Hisp. Casa de todas maneras. Polon. Wszylyk sposobem. Vng. Minden moda. Ang. Of all manner or fashion.]

Omnif. modè, adverbium. [wawndis, Gal. Totalement. Ital. Totalmente. Ger. In all wess und weg. Hisp. De todo punto. Pol. Wszylyka. Vng. Minden moda. Ang. Many ways, or all manner of ways.] Lucr. lib. 2. Omnimodè expertus fueris, quòd quisq; det ordo.

Omnif. modis, adverbialiter, Omnibus modis. Lucr. lib. 1. Nec tamen omnimodis connecti posse putandum est Omnia. Idem lib. 1. Si non omnimodis, at magna parte animai Privatus.

Omnif. ricens, pen. corr. om. i. Qui omnia genuit. [wawndis, Gal. Qui engendre toutes choses. Ital. Che genera tutto. Germ. Die oder der alles geburt und herfur bringt. Hisp. Lo que pare todas cosas. Polon. Wszylyk. Vng. Mindenmek en kye. Angl. That engendeth all things.] Virg. 6. Aen. Necnon & Tyron tenax omniparentis alumnus Cæcæte erat. Sic Lucret lib. 5.

Omnif. potens, tis, p. n. corr. om. i. Omnia potens. [wawndis, Gal. Tout puissant. Ita. Omnipotente. Ger. Alleditig. Belg. Alleditig. Hisp. Cosa toda poderosa. Pol. Wszylykmozyca. Vng. Mindenható. Ang. Almighty.] Plaut. in Pœna. Dii immortales, omnipotentes, quid apud vos est pulchrius? Vir. 1. Aen. Sed pater omnipotens speluncis abdidit atris. Idem 8. Aen. Me pulsum patria, pelagiq; extrema sequentem Fortuna omni-potens, & ineluctabile fatum His posuere loca. Hinc omnipotentia rerum omnium facultas. [wawndis, Gal. Tout puissant.] ut omnipotentissimus Deus apud Macrobius Comment lib. 1. cap. 17.

Omnif. potenti. [Vng. Mindenható. Ang. Macrobius Comment. lib. 1. cap. 6. Hæc ab illa omnipotentia solitaria in corporis intelligibilis lineam primam defluxit.

Omnif. ricens, pen. corr. Qui omnia complectitur. [wawndis, Gal.

Omni ricens, sic Valerius Flaccus Solem vocat. Hæc tibi factori genitor tutela meorum Omnium: quod ab Homero videtur sumptisse cum dicitur: οἰκονομῶν ἴππευε.

Omnif. vagus, a, um, pen. corr. Per omnia vagans. [wawndis, Gall. Vagant ou vagabond par tout. Ital. Vagabondo per tutto. Ger. Das wandelnde herum schweift. Hisp. Que vaga por todo parte. Polon. Wszelubel. Vng. Mindelveti szar, bulajo. Ang. A vagabond through all.] Cic. 2. de Nat. deor. Quæ eadè Diana omnivaga dicitur, non à venando, sed quòd in septem numeratur tanquam vagantibus.

Omnif. valens, pen. corr. Omnia valens. [wawndis, Gal. Qui valentibus, vel omnia cupient: quod epitheton à Catullo Iovi tribuitur, quem poetæ simulant in amoribus admodum inconstantem, omnium que feri formarum concubitus appetentem. Sic enim scribit ad Malvone: Sæpè etiam Iuno maxima cœlicolom Coniugis in culpa flagavit quotidiana, noscens omnivoli plurima facta Iovi.

Omnif. verus, adjectivum. Qui nullo discrimine quibuslibet vestitur. [wawndis, Gal. Qui mange & devore tout. Ital. Che mangia & devora tutto. Germ. Ders alles frist. Hisp. Comien de todo todo. Pol. Wszykora, nie przystracziada. Vng. Mindenel mind megeto. Ang. That devoureth all.] Plin. lib. 25. cap. 8. Bibunt aut lac vacinuum, quoniam boves omnivoræ sunt in herbis.

Omológia. Cic. 5. de Finib. Quod omologiam Stoici, nos appellamus Conventum.

Omológia. [wawndis, Gal. Sunt duo ossa lata, utrinque à cervice ad scapulas tendentia, quæ Latinis Scopula operæ vocantur. Autor Cælius lib. 8. cap. 1.

Omológia. [wawndis, Gal. Qui cruda carne vescuntur, quales olim pehibentur fuisse Aetoli, ut ait Theophrastus.

Omphacium, omphacium, n. L. in p. x. Dioc. Suetus est vix acerba, non dumque maturæ, huius rei causa. hoc est ab vva acerba ducto nomine. Gall. Du verjus. Ital. Agriola. German. Empfeten / der wein so aus vnreinen trauben gemadt wird. Belg. Verjus. Hisp. Com ede agraz. Pol. Agriola. k. k. m. m. imonae m. a. f. e. g. Vng. Egres, egres leve. Ang. Verdus. Plin. in Proleg. li. 27. Omphacium qua fœtet ratione, incipientis vva pubeat, in unguentis docuimus. Dioc. lib. 4. cap. 6. docet Omphacium esse succum vix acerbæ nondum maturetensis, & Thalia aut Amminea vix.

Omphacium, a, um, pen. corr. [wawndis, Gal. Chose faite de verjus. Ital. Cosa fatta d'agrilla. Ger. Aus vnreinen trauben gemadt. Hisp. Cosa de fruto no maduro. Pol. Agriola. Vng. Egres. Ang. Nais of verdine.] Quod ex omphace: hoc est, ex vva acerba constituitur: ut, Oicum omphacium, dicitur, in p. x. quòd duobus modis fieri posse ostendit Plin. lib. 12. cap. 27. Altero modo ex olea adhuc alba, aut certè iam colorem mature incipientis, quam Driacam vocat: altero ex vite Pflithia, aut Amminea, quum sint acini cicericis magnitudine.

Omphacium, ali phalantropon appellat, quòd semen pinguat hamatum, quòd veltibus adhaerens, hominum amore tenaci videtur. Omphalocarpon autem idcirco appellatum est, (ut nò obscure significat Dioscor. lib. 1. c. 103.) quòd semet ejus rotunditate quadam umbilici speciem videatur referri. Apud Plin. lib. 27. c. 5. Omphalocarpon legitur: sed tamen ratio etymologicæ quàm modò adduximus, ut Omphalocarpon restituendum putemus. Vide Marcellum Virgilium in locum Dioscoridis paulò antè citatum, & Herimolaum in Pinum.

O N. In notis antiquorù, omnino. O N A. omnia. ON. I. M. ornamentum imperiale.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

Ona, s. p. ficus sunt præ dulces, quæ Tarëti tarum nascuntur: sic dicitur, quòd propter bonitatem jure emi dicuntur: sed enim Græcè dicitur emptio, à verbo onaiquay: id est, emio. Apud Plin. lib. 15. cap. 18. legitur Onax.

O ncl 10